

Rühm: 3; alarühm: 1
Kinnitatud EKL juhatuses 03.05.2012

FCI Standard nr 139/02. 04. 2001 / Suurbritannia

IIRI TERJER

PÄRITOLUMAA: Iirimaa.

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE KUUPÄEV:
13.03.2001.

KASUTUS: Mitmekülge farmikoer, perekoer, ohtu või valu põlgav valvekoer, jahikoer ja linnukoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 3: Terjerid.

Alarühm 1: Suured ja keskmise suurusega terjerid.

Töökatsseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST

Iirimaalt pärineb 4 terjeritõugu, mis erinevad suuresti mandri-Euroopast ja Inglismaalt pärinevatest terjeritest. Koer, keda nüüd ametlikult nimetatakse Iiri terjeriks on tõenäoliselt Iirimaalt pärit terjeritõugudest vanim, ent selle tõestamiseks on liiga vähe informatsiooni. Enne 1880-ndaid aastaid ei olnud Iiri terjeri värvus veel välja kujunenud. Lisaks punasele värvusele, leidis neid ka musti ja pruune ja mõnikord *brindle* tooni. 19. sajandi lõpus pingutati selle nimel, et aretuse käigus elimineerida mustad, pruunid ja *brindle* tooni isendid ning 20. sajandiks olid kõik Iiri terjerid punast värvi. Punase karvkattega Iiri terjerid jõudsid peatselt nii Inglismaa kui USA näitustele ning see tõug võeti seal rõõmuga vastu. Iiri terjeri maine paranes veelgi I maailmasõja ajal, mil neid kasutati sidekoertena sõja hirmutavate häälte ja segaduse keskel, mis tõestab nende arukust ja kartmatust. Esimene tõuühing asutati Dublinis 31. märtsil 1879 ning Iiri terjer oli omas grupis esimene tõug, keda algupärase iiri tõuna tunnustas ka Inglise Kennel Club 19. sajandi lõpul.

FCI-Standard nr 139/02. 04. 2001

EESTI KENNELLIIT

ÜLDMULJE

Koer peab olema aktiivse, elava ja nõtke välimusega, traatja karvaga. Tugev, ent samal ajal mitte kohmakas, kuna lisaks tugevusele on olulised ka kiirus ja vastupidavus. Iiri terjer ei tohi olla „kohmakas ega jässakas“. Tema välimus peab peegeldama tema võimet liikuda graatsiliselt ja kiiresti.

KÄITUMINE/ISELOOM

Iiri terjer on jahihimuline ning suudab teiste koerte hulgas enda eest seista. Teisalt on ta märkimisväärselt lojaalne, rahulik ning truu suhetes inimesega, ent kui teda rünnatakse, lööb temas välja lõvilik julgus ning ta on valmis võitlema lõpuni.

Tema kohta käivad kuuldused, nagu ta kipuks teiste koertega riidu kiskuma ja seda isegi näituseringis, ei ole põhjendatud. Kuigi terjer võib teatud tingimustel olla üsna äge, on Iiri terjer kergesti õpetatav ja õrna loomuga koduloom, kes vastab täielikult selle tõu kunagisele kirjeldusele kui „vaese mehe valvur, farmeri sõber ning härrasmehe lemmik“.

PEA

Pikk, ilma voltideta.

KOLJUPIIRKOND

Kolju: Lame ja kõrvade vahelt üsna kitsas, silmade suunas kergelt kitsenev.

Üleminek laubalt koonule: Vaevumärgatav, välja arvatud profiilis.

NÄOPIIRKOND

Ninapeegel: Peab olema must.

Huuled: Peavad olema liibuvad ning väljast peaaegu mustad.

Lõuad: Peavad olema tugevad ja lihaselised ning tugeva haardega.

Hambad: Peavad olema tugevad, ühtlased, ilma haavanditeta.

Ülemised lõikehambad ulatuvad pisut üle ülemiste.

Põsed: Mitte väga esiletungivad. Silmade all kergelt allapoole vajunud, et vältida hurda välimust.

Silmad: Tumedad, väiksed, ei ole pungis. Elavad, tulised ning arukad. Kollased või heledad silmad ei ole aktsepteeritavad.

Kõrvad: Väiksed, V-kujulised, keskmise paksusega, hea asetusega ning ripuvad ettepoole põskede lähedal. Kõrva murdekoht peab olema peast kõrgemal.

Pea külgedel ripuvad hagijatiüüpi kõrvad ei ole terjeritele iseloomulikud ning poolkikkis kõrvad on veelgi ebasoovitavamad. Kõrvadel olev karv peab olema lühike ning tumedam kui kerel.

KAEL

Mõõduka pikkusega ning õlgade suunas sujuvalt jämenev, hea hoiakuga ning ilma voltideta. Mõlemal pool kaela on tavaliselt väike karvaääris, mis ulatub peaaegu kõrvani.

KERE

Peab olema sümmeetriline, mitte liiga pikk ega liiga lühike.

Selg: Peab olema tugev ja sirge, ilma lõtvuseteta õlgade taga.

Nimme: Lihaseline ja väga natuke kumer. Emaste nimmeosa võib olla natuke pikem kui isastel.

Rind: Sügav ja lihaseeline, ent mitte kummis või lai. Roided piisavalt kaardunud, pigem sügavad kui ümarad. Heade roietega selg.

SABA

Peab olema üsna kõrge asetusega, kantakse uljalt, aga mitte selja kohal või rõngakujuliselt. Peab olema tugev ja kogukas ning üsna pikk. Tavaliselt on kupeeritud nii, et alles jääb kaks kolmandikku loomuliku saba pikkusest. Saba peab olema hästi kaetud karmi karvaga ning seal ei tohi olla karvanarmaid või -tutte. Loomulik saba (kupeerimata) on lubatud vaid riikides, kus kupeerimine on seadusega keelatud.

JÄSEMED

Nii ees- kui tagajalad peavad liikuma suunaga otse ettepoole.

ESIJÄSEMED

Õlad: Peavad olema peenikesed, pikad ja kaldega.

Küünarliigesed: Liiguvad vabalt külgede vastu puutumata.

Küünarvarred: Mõõduka pikkusega ning täiesti sirged, tugeva luustiku ja lihastikuga.

Kämlad: Lühikesed ja sirged, vaevu märgatavad.

FCI-Standard nr 139/02. 04. 2001

EESTI KENNELLIIT

TAGAJÄSEMED

Peavad olema tugevad ja lihaselised.

Reied: Jõulised.

Põlveliigesed: Mõõduka nurgaga.

Kannaliigesed: Madala asetusega.

Käpad: Peavad olema tugevad, piisavalt ümarad ning mõõdukalt väiksed. Varbad peavad olema kaardunud, ei sisse- ega väljapoole pööratud, soovitatavad on mustad varbaküüned. Padjandid on tugevad, ilma lõhede ja mõhnaliste tüügasteta.

KÕNNAK/LIIKUMINE

Ees- ja tagajalad liiguvad suunaga otse ette ning paralleelselt, küünarliigesed liiguvad paralleelselt kere keskteljega, külgedega kokku puutumata. Põlveliigesed ei ole sisse- ega väljapoole pöördunud.

KARVKATE

KARV: Peab olema tihe ja traatja tekstuuriga. Murtud välimusega, ent siiski naha lähedal. Karvad kasvavad nii tihedalt ja tugevalt koos, et kui sõrmedega laiali lükata, siis nahk ei paista. Ei ole pehme ega siidine. Ei ole nii pikk, et varjata kere piirjooni, eriti tagajalgadel. Ei ole loksik ega laines. Karvkate näol vastab samale kirjeldusele, ent on lühike (umbes kolmveerand sentimeetri pikkune), peaaegu sile ja sirge. Ainuke iseloomulik ja lubatud pikem karv moodustab väikse habeme (ning seegi on pikem vaid võrreldes ülejäänud karvaga). „Kitsehabe“ viitab sellele, et siidist ja halba karva leidub terve kere karvkattes.

Jalad: Jalgadel ei ole pikka karva ja on nagu peagi kaetud samasuguse tekstuuriga, ent lühema karvaga kui keha.

VÄRVUS

Peab olema „ühevärviline“ punane, nisukarva punane või kollakaspunane. Mõnikord esineb rinna peal valget. Pisut valget esineb sageli kõikide ühevärviliste tõugude puhul.

SUURUS JA KAAL

Turja kõrgus: Umbes 18 tolli (45,5 cm).

Kaal: Isased: 27 naela (12,25 kg).
Emased: 25 naela (11,4 kg).

VEAD

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus ja liigne argus.
- Ninapeegel: Muud värvi nina kui must.
- Lõuad: Märkatav üle- või alahambumus.
- Värvus: Muud värvi kui punane, kollakaspunane või nisukarva punane. Väike valge laik rinnal on lubatud nagu teistegi ühevärviliste tõugude puhul.
- Käpad: Mõhnlised tüükad või lõhed käpapadjanditel.

Füüsilisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid näitavad koerad diskvalifitseeritakse.

Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-Standard nr 139/02. 04. 2001

EESTI KENNELLIIT